

СОЛУЊАНИМА

ПОСЛАНИЦА ПРВА

СВЕТОГА

АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА I.

Од Павла и Силвана и Тимотија цркви Солунској у Богу оцу и Господу Исусу Христу: благодат вам и мир од Бога оца нашега и Господа Исуса Христа.

2. Захваљујемо Богу свагда за све вас спомињући вас у молитвама својима,

3. И спомињући без престанка ваше дјело вјере, и труд љубави, и триљење нада Господа нашега Исуса Христа, пред Богом и оцем нашијем,

4. Знајући, браћо љубазна, од Бога избор ваш.

5. Јер јеванђеље наше не би к вама само у ријечи него и у сили и у Духу светоме, и у великом признању, као што знате какви бисмо међу вама вас ради.

6. И ви се угледасте на нас и на Господа пријавивши ријеч у великој невољи с радошћу Духа светога,

7. Тако да постадосте углед свима који вјерују у Македонији и у Ахаји.

8. Јер се од вас промче ријеч Господња не само у Македонији и Ахаји, него и у свако мјесто изиђе вјера ваша у Бога тако да нам није тријебе

9. Јер они обзнањују за вас какав улазак имасмо к вама, и како се обратисте Богу од идола, да служите Богу живу и истину,

10. И да чекате сина његова с небеса којега васкрсе из мртвијех, Исуса, који нас избавља од гњева који ће доћи.

ГЛАВА II.

Јер сами знате, браћо, улазак наш к вама да не би узалуд;

2. Него пострадавши прије и осрамоћени бивши, као што знате, у Филиби, ослободисмо се у Богу својему казивати вама јеванђеље Божије с великом борбом.

3. Јер угјећа наша није од пријеваре, ни од нечистоте, ни у лукавству;

4. Него како нас окуша Бог да смо вјерни да примимо јеванђеље, тако говоримо, не као људима угађајући него Богу који куша срца наша.

5. Јер нигда из ласкања не говорисмо к вама, као што знате, нити из узрока лакоумства: Бог је свједок;

6. Нити тражећи од људи славе, ни од вас, ни од другијех.

7. Могли смо *вам* бити на досаду, као Христиви апостоли; али бисмо кротки међу вама, као што дојилица његује своју дјецу.

8. Тако смо вас радо имали да смо готови били дати вам не само јеванђеље Божије, него и душе своје, јер сте нам омиљели.

9. Јер памтите, браћо, труд наш и посао: јер дан и ноћ радећи да не досадимо ни једноме од вас, проповиједасмо вам јеванђеље Божије.

10. Ви сте свједоци и Бог како свети и праведни и без кривице бисмо вама који вјерујете,

11. Као што знате да свакога вас као отац дјецу своју

12. Молисмо и утјешавасмо, и свједочисмо вам да живите као што се пристоји Богу, који вас је призвао у своје царство и славу.

13. Тога ради и ми захваљујемо Богу без престанка што ви примивши од нас ријеч чувена Божијега примисте не као ријеч човјечију, него (као што заиста јест) ријеч Божију, која и чини у вама који вјерујете.

14. Јер ви, браћо, прођосте као цркве Божије које су у Јудеји у Христу Исусу; јер тако и ви пострадасте од својега рода као и они од Чивута, 15. Који убише и Господа Исуса и пророке његове, и који нас истјераше, и Богу не угодисе, и који се својијем људима противе,

16. И забрањују нам казивати незнабошцима да се спасу, да испуне гријехе своје свагда; али на пошљетку дође гњев на њих.

17. А ми, браћо, осиротјевши за вама неко вријеме лицем а не срцем, већма хићасмо да видимо лице ваше с великом жељом.

18. За то шћадисмо да дођемо к вама, ја Павле једном и другом, и забрани нам сотона.

19. Јер ко је наш над или радост, или вијенац славе? Нијесте ли и ви пред Господом нашијем Исусом Христом о његову доласку.

20. Јер сте ви наша слава и радост.

Г Л А В А III.

За то не могући више трпљети наумисмо сами остати у Атини,

2. И посласмо Тимогија, брата својега и слугу

Божијега, и помагача својега у јеванђелију Христову, да вас утврди и утјеша у вјери вашој;

3. Да се нико не смете у овијем невољама; јер сами знате да смо на то одређени.

4. Јер кад бијасмо код вас казасмо вам напријед да ћемо падати у невоље, које и би, и знате.

5. Тога ради и ја не могући више трпљети послах да познам вјеру вашу, да вас како не искуша кушач, и да узалуд не буде труд наш.

6. А сад кад дође Тимогије к нама од вас и јави нам вашу вјеру и љубав, и да имате добар спомен о нама свагда, желећи нас видјети, као и ми вас,

7. За то се утјешисмо, браћо, вама у свакој жалости и невољи својој вашом вјером;

8. Јер смо ми сад живи кад ви стојите у Господу.

9. Јер како хвалу можемо дати Богу за вас, за сваку радост, којом се радујемо вас ради пред Богом својијем?

10. Дан и ноћ молимо се Богу преизобилно да видимо лице ваше, и да испунимо недостатак вјере ваше.

11. А сам Бог и отац наш и Господ наш Исус Христос да управи пут наш к вама.

12. А вас Господ да умножи, и да имате изобилну љубав један к другоме и к свима, као и ми к вама,

13. Да би се утврдила срца ваша без кривице у светињи пред Богом и оцем нашијем, за долазак Господа нашега Исуса Христа са свима светима његовијем. Амин.

Г Л А В А IV.

Даље, браћо, молимо вас и свјетујемо у Христу Исусу, као што примисте од нас, како вам треба живљети и угађати Богу, као што живите,

2. Јер знате какве вам заповијести дадосмо кроз Господа Исуса.
3. Јер је ово воља Божија, светост ваша, да се чувате од курварства,
4. И сваки од вас да зна држати свој суд у светињи и у части,
5. А не у сласти жéља, као и незнабошци, који не познају Бога;
6. И да не преступате и закидате у ствари брата својега; јер ће Господ покајати све то, као што вам и прије казасмо и посвједочисмо.
7. Јер Бог нас не дозвола на нечистоту, него у светост.
8. Који дакле одбацује, не одбацује човјека него Бога, који је дао светоста Духа својега у вас.
9. А за братољубље не требуете да вам се пише, јер сте сами од Бога научени да се љубите међу собом,
10. Јер то чините са свом браћом по цијелој Македонији. Али вас молимо, браћо, да још изобилније чините,
11. И да се љубавно старате да сте мирни, и да гледате свој посао, и да радите својијем рукама, као што вам заповједисмо;
12. Да се владате поштено према онима што су на пољу, и да од њих ништа не потребујете.
13. Не ћу вам пак затајати, браћо, за оне који су умрли, да не жалите као и остали који немају нада.
14. Јер ако вјерујемо да Христос умрије и васкрсе, тако ће Бог и оне који су умрли у Исусу довести с њим.
15. Јер вам ово казујемо ријечју Господњом да ми који живимо и останемо за долазак Господњи, не ћемо претећи онијех који су помрли.
16. Јер како се Господ...

аранђеловијем, и с трубом Божијом сићи с неба; и мртви у Христу васкрснуће најприје;

17. А по том ми живи који смо остали, заједно с њима бићемо узети у облаке на сусрет Господу на небо, и тако ћемо свагда с Господом бити.

18. Тако утјешавајте један другога овијем рјечима.

Г Л А В А V.

А за часе и времена, браћо, није вам тријебе писати;

2. Јер сами знате јамачно да ће дан Господњи доћи као лупеж по ноћи.
3. Јер кад реку: мир је, и нема се шта бојати, онда ће изненада напасти на њих погибао као бол на трудну жену, и не ће утећи.
4. Али ви, браћо, нијесте у тами да вас дан као лупеж застане.
5. Јер сте ви сви синови видјела и синови дана: нијесмо ноћи нити таме.
6. Тако дакле да не спавамо као и остали, него да пазимо и да будемо тријезни.
7. Јер који спавају, у ноћи спавају, и који се опијају у ноћи се опијају.
8. Али ми који смо синови дана да будемо тријезни и обучени у оклоп вјере и љубави, и с кацигом нада спасенија;
9. Јер нас Бог не постави за гљев, него да добијемо спасеније кроз Господа својега Исуса Христа,
10. Који умрије за нас да ми, стражили или спасали, заједно с њим живимо.
11. Тога ради утјешавајте један другога, и прављајте сваки ближњег, као што и чините.

ји се труде међу вама, и настојнике своје у Господу, и учитеље своје,

13. **И** имајте их у изобилној љубави за дјело њихово. Будите мирни међу собом.

14. Молимо вас пак, браћо, поучавајте неуредне, утјешавајте малодушне, браните слабе, сносите свакога.

15. Гледајте да нико не враћа коме зла за зло;

16. Него свагда идите за добром, и међу собом, према свима.

17. Радујте се свагда.

18. Молите се Богу без престанка. На свачему захваљујте; јер је ово воља Божија у Христу Исусу од вас.

19. Духа не гасите. Пророштва не презирите.

20. А све кушајући, добро држите.

21. Уклањајте се од свакога зла

22. А сам Бог мира да посвети вас цијеле у свачему;

23. **И** цијел ваш дух и душа и тијело да се сачува без кривице за долазак Господа нашега Исуса Христа.

24. Вјеран је онај који вас дозва, који ће и учинити.

25. Браћо! молите се Богу за нас.

26. Поздравите браћу сву цјеливом светијем.

27. Заклињем вас Господом да прочитате ову посланицу пред свом браћом светом.

28. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама. Амин.

СОЛУЊАНИМА

ПОСЛАНИЦА ДРУГА

СВЕТОГА

АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА I.

Од Павла и Силвана и Тимотија цркви Солунској у Богу оцу нашем и Господу Исусу Христу:

2. Благодат вам и мир од Бога оца нашега и Господа Исуса Христа.

3. Дужни смо свагда захваљивати Богу за вас, браћо, као што треба; јер расте врло вјера ваша, и множи се љубав свакога вас међу вама,

4. Тако да се ми сами хвалимо вама црквама Божијима, вашијем трпљењем и вјером у свима вашијем гоњењима и невољама које подносите,

5. За знак праведнога суда Божијега да се удостојите царства Божијега, за које и страдате.

6. Јер је праведно у Бога да врати муке онима који вас муче;

7. А вама које муче покој с нама кад се покаже Господ Исус с неба с анђелима силе своје

8. У огњу пламеноме, који ће дати освету онима који не познају Бога и не слушају јеванђелија Господа нашега Исуса Христа;

9. Који ће примити муку, погибао вјечну од лица Господњега и од славе силе његове,